

Dosarul nr. 2ra-112/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Frunze)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Eduard Verbițchi, Valeri Chiceatov, Iurii Doțenco și Oleg Popov împotriva Societății Comerciale „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea salariului, a penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 17 ianuarie 2019, Eduard Verbițchi, Valeri Chiceatov, Iurii Doțenco și Oleg Popov au depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Amiasteel Group” cu privire la încasarea salariului, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că între Societatea Comercială „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată și reclamanți au fost încheiate contractele individuale de muncă: Eduard Verbițchi a încheiat contractul individual de muncă nr. 07/18 – CIM la data de 19 martie 2018 prin care a fost angajat în calitate de sudor articole din metale greu fuzibile fiind stabilit salariu de 3 350 de lei/lunar. La 1 august 2018 prin acordul modificatoriu nr.1 la contractul sus-menționat s-a stabilit că începând cu data de 1 august 2018 salariatul Eduard Verbițchi este transferat în funcția de director de producere cu salariul lunar de 10 000 de lei. La data de 5 noiembrie 2018 contractul de muncă a încetat, astfel prin acordul nr. 25/18 din 5 noiembrie 2018, salariatul a demisionat din funcția deținută. Însă, pârâtul nu i-a achitat salariului Eduard Verbițchi salariul pentru luna septembrie – 10 000 de lei, octombrie – 10 000 de lei, 5 zile noiembrie – 1 364 de lei și compensația pentru concediul de odihnă

nefolosit 5 667 de lei, penalitatea –13 713,69 de lei, iar în total suma de – 40 744,69 de lei.

S-a menționat că reclamantul Oleg Popov a încheiat contractul individual de muncă nr. 19/18 - CIM la 30 iulie 2018, prin care a fost angajat în calitate de vopsitor, fiindu-i stabilit un salariu de 7 000 de lei/lunar. La data de 11 octombrie 2018 contractul de muncă a încetat, astfel, prin acordul nr. 22/18 din 11 octombrie 2018, salariatul a demisionat din funcția deținută. Pârâtul nu i-a achitat salariului Oleg Popov, salariul pentru luna septembrie – 7 000 de lei, octombrie – 2 739 de lei și compensația pentru concediu de odihnă nefolosit (5 zile) –1 661 de lei, penalitatea – 4 818 lei, în total suma de – 16 218 lei.

S-a notat că reclamantul Valeri Chiceatov a încheiat contractul individual de muncă nr. 09/18 – CIM la 29 martie 2018, prin care a fost angajat în calitate de sudor articole din metale greu fuzibile, fiindu-i stabilit un salariu de 3350 de lei/lunar. La data de 6 noiembrie 2018, contractul de muncă a încetat, astfel, prin acordul nr. 26/18 din 6 noiembrie 2018 salariatul a demisionat din funcția deținută. Pârâtul nu i-a achitat salariului Valeri Chiceatov salariul pentru luna septembrie, octombrie, noiembrie și compensația pentru concediul de odihnă nefolosit (17 zile) – suma de 13 739,43 de lei, penalitatea – 3 050,15 lei, în total suma de 16 789,58 de lei.

S-a relatat că reclamantul Iurii Doțenco a încheiat contractul individual de muncă nr. 24/18 – CIM la 8 august 2018, prin care a fost angajat în calitate de sudor, fiindu-i stabilit un salariu de 6 000 de lei/lunar. La data de 24 octombrie 2018 contractul de muncă a încetat, astfel, prin acordul nr. 24/18 din 24 octombrie 2018, salariatul a demisionat din funcția deținută. Pârâtul nu i-a achitat salariului Iurii Doțenco salariul pentru luna septembrie, octombrie și compensația pentru concediul de odihnă nefolosit (5 zile) – 11 697,25 de lei, penalitatea – 3 017,89 de lei, în total suma de – 14 715,14 lei. Astfel, pârâtul la data eliberării reclamanților din funcția deținută urma să achite salariul pentru lunile lucrate de reclamanți și compensația pentru concediul anual nefolosit .

Reclamanții au explicat că au solicitat pârâtului chiar în ziua demisionării să le fie achitate toate sumele ce li se cuvin, pârâtul asigurându-i că le va fi achitată datoria, însă până în prezent refuză să achite. Drept urmare, la 13 noiembrie 2018, reclamanții s-au adresat la Inspekția teritorială de muncă Chișinău cu cerere privind încălcarea legislației muncii de către Societatea Comercială „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată. Prin răspunsul dat de Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspekția Teritorială de Muncă Chișinău, reclamanții au fost informați precum că s-au constatat încălcările admise de către societate prin neachitarea restanțelor și a fost înmănată prescripția, prin care pârâtul a fost obligat să achite datoria salariată în termen de 20 zile.

Au precizat că la data de 27 decembrie 2018 a fost expediată în adresa Societății Comerciale „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată cerere prealabilă pentru a soluționa litigiul pe cale amiabilă, însă pârâtul la fel, refuză achitarea datoriei salariale. Respectiv, reclamanții fiind nevoiți să se adreseze în instanța de judecată în vederea asigurării drepturilor.

Reclamanții au solicitat: - încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui Eduard Verbițchi a salariului în sumă de 21 364 de lei, a concediului neachitat în sumă de 5 667 de lei, a penalității în sumă de 13 713,69 de lei; - încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui Oleg Popov a salariului în sumă de 9 739 de lei, a concediului neachitat în sumă de 1 661 de lei, a penalității în sumă de 4 818 lei; - încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui Valeri Chiceatov a salariului și concediului neachitat în sumă de 13 739 de lei, a penalității în sumă de 3 050 de lei; - încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui Iurii Doțenco a salariului și concediului neachitat în sumă de 11 697 de lei, a penalității în sumă de 3 017 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 25 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Eduard Verbițchi, Valeri Chiceatov, Iurii Doțenco și Oleg Popov. S-a încasat din contul Societății Comerciale „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul lui Eduard Verbițchi salariul și compensația pentru concediu de odihnă anual nefolosit în mărime de 18 002,33 de lei cu reținerile corespunzătoare prevăzute de lege, penalitatea în mărime de 3 996,51 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 500 de lei. S-a încasat din contul Societății Comerciale „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul lui Valeri Chiceatov salariul și compensația pentru concediu de odihnă anual nefolosit în mărime de 11 630,55 de lei, cu reținerile corespunzătoare prevăzute de lege, penalitatea în mărime de 2 581,98 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 500 de lei. S-a încasat din contul Societății Comerciale „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul lui Oleg Popov salariul și compensația pentru concediu de odihnă anual nefolosit în mărime de 6 363,22 de lei, cu reținerile corespunzătoare prevăzute de lege și penalitatea în mărime de 1 412,63 de lei. S-a încasat din contul Societății Comerciale „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul lui Iurii Doțenco salariul și compensația pentru concediu de odihnă anual nefolosit în mărime de 11 697,25 de lei, cu reținerile corespunzătoare prevăzute de lege, penalitatea în mărime de 2 596,78 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 000 de lei. S-a încasat din contul Societății Comerciale „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 748,43 de lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către avocatul Gheorghe Botezatu în interesele Societății Comerciale „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea din 25 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Întru consolidarea soluției instanțele ierarhic inferioare au reținut că contrar obligațiilor inserate în Codul muncii, Societatea Comercială „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată nu a achitat salariul și compensația pentru concediu de odihnă anual datorate reclamanților/intimați în urma încetării contractelor individuale de muncă.

Instanțele de judecată au invocat dispozițiile art. 330 alin. (2) Cod muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu

(art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) convenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

La data de 17 noiembrie 2020, Societatea Comercială „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată a declarat recurs împotriva deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu modificarea hotărârii instanței de fond și casarea parțială a acesteia.

În motivarea cererii de recurs a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A menționat că la caz instanța de fond a ajuns la concluzia corectă în privința încasării sumelor salariale, dar în loc să indice sumele certe a specificat sumele brute spre achitare adăugând formula „cu reținerile corespunzătoare prevăzute de lege”, iar instanța de apel nu a perceput corect că sumele plăților obligatorii din salarii deja au fost achitate de recurent anterior și încasarea lor dublă este ilegală și incorectă.

A explicat că prin indicarea sumelor brute spre achitare instanțele de judecată nu au aplicat prevederile art. 142 Cod muncii și art. 243, cu toate că trebuia să le aplice, ceea ce constituie o încălcare de drept.

A mai notat că instanțele inferioare nu au aplicat dispozițiile art. 330 alin. (2) Cod muncii, cu toate că urma să le aplice.

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs în baza art. 142, 143, 330 Cod muncii, art. 5, 8, 56, 60, 123, 432 alin.(2) lit. a), art. 445 alin. (1) lit. b), e) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 13 noiembrie 2020 (f.d.163), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la actele cauzei lipsesc.

Prin urmare, se constată că recursul din 17 noiembrie 2020 este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Societatea Comercială „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea Comercială „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat

de către Societatea Comercială „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată, urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea Comercială „Amiasteel Group” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu